

O CO SE OPŘEME TVÁŘÍ V TVÁŘ BUDOUCNOSTI?

(Krnov, 1.12.2024)

I.čtení: V. Mojžíšova 32,1-14

II.čtení: evangelium podle Lukáše 21,25-33

Poslouchali jste pozorně čtení? Nezdá se vám divné, že je už 2000 let staré? Možná, kdybyste zavřeli oči, mohli byste mít pocit, že sedíte doma u televize a posloucháte zprávy: novinky o válkách, ve kterých jedni trpí a druzí vydělávají... informace o rozvrácených rodinách, kde se obrací generace proti generaci, a láska se po chvíli mění v nejhorší nenávist... autentické záběry lidí postižených hladomory a uzavřených karanténami epidemií...

Je toho na člověka nějak moc.

Jsou dva způsoby, jak člověk na přemíru takovýchto zpráv nejčastěji reaguje:

- přizpůsobí se: zapojí se do soukolí, zdrsne a zatvrdí se, oblékne hroší kůži, naučí se sobectví a snaží se z toho vytlouct něco pro sebe, bez ohledu na druhé se vyšplhat v hierarchii co nejvýš a získat si co nejlepší postavení...

- rezignuje: zahodí ideály, uzavře se do svého zklamání, plave s proudem a neprotestuje, jen snaží se v tom rozbouřeném konkurenčním boji co nejdéle přežít...

Někteří možná vydrží chvíli vzdorovat, ale bez nadlidské naděje nakonec vyhoří...

Bible ovšem ukazuje, že je tu ještě jeden možný postoj: postoj víry. A to si právě máme připomínat v období adventu.

Advent je doba očekávání druhého příchodu Pána Ježíše Krista

Slyšíme, že Pán Ježíš svým následovníkům nemaloval žádné růžové obrázky. Docela realisticky je varoval, že svět, ve kterém nevládne láska, nemůže směřovat nikam jinam než ke zkáze. Svět sobectví a tvrdého boje jednoho proti druhému nemůže vyprodukovat nic než rozbité vztahy a boj o přežití. Heslo „Silnější vyhrává“ se zdá velmi praktické a výhodné, ovšem jen dokud člověka nesemele systém a nedostane se na stranu poražených. Mám obavy, že při takovéto hře jednoho dne i ti nejsilnější zjistí, že vlastně prohráli.

Že se minuli cíle svého života, protože ten je obsažený jediné v nesobecké lásce a ve věčném společenství s Bohem – dárce lásky, pravdy a spravedlnosti.

Ježíš své učedníky varoval, aby si nedělali iluze o tom, co svět bez Boha čeká. Jsou tu prostě logické následky našeho jednání.

To vše ovšem neříkal proto, aby učedníky zastrašil nebo vyděsil!

Naopak, mluví o tom, aby jim dodal naději.

Říká: „Až to všechno uslyšíte, nevěšte hlavy! Víte o tom předem, je to logické vyústění směřování světa. Vás to ale nesmí odradit od následování Krista a od prosazování hodnot Božího království – lásky, milosrdenství, pravdy a spravedlnosti!

Nenechte se zviklat!

Ano, čelíme děsivým vyhlídkám, ale přesto můžeme věřit Božím slibům – že na konci všeho je On, Hospodin zástupů, Vítěz nad smrtí.

Ne zkáza a smrt a sobecký ďábel, ale Bůh láska, Bůh Vykupitel, Bůh Dobrý Otec.

O co se ovšem může opřít naše naděje v takové chvíli?

Mojžíš radí: vzpomeňte na dny dávné:

Na to, co Pán Bůh pro vás udělal, jak vás vyvedl ze zajetí, sytil manou, uvedl do země zaslíbené...

To je posila, o kterou se můžeme opřít.

Vzpomeňte, co pro vás Pán Bůh udělal a věřte, že je stále stejný a že je větší než všechno zlo, které nám hrozí ze všech stran.

On je vítěz nad smrtí, dárce života, lásky, naděje, spravedlnosti. Tak se Jemu pokloňme, Jemu děkujme a Jemu zpívejme písničky chval!

Pane Ježíši Kriste,

Děkujeme Ti za zaslíbení naděje do časů beznadějných. Děkujeme Ti za to, že nám ukazuješ, kam vede bezohledný a sobecký životní styl; a děkujeme Ti také, že nám ukazuješ životní styl jiný, život lásky a vzájemné pomoci.

AMEN